

Sibiu, 12 august 2006 ora 19

Ewald Frank

(Fratele Ionuț) Am vrea ca toți să se simtă bine. Salutăm pe toți care au venit poate pentru prima dată într-o astfel de adunare. Dorim să primească în sufletele lor lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru ei. Nimeni nu se găsește aici din întâmplare, ci este un moment în care Dumnezeu vorbește și inima noastră, întreaga noastră ființă, să primească ceea ce are El să ne spună.

Noi salutăm pe fratele Frank care a răspuns invitației noastre de a veni în țară și noi suntem siguri că Cuvântul lui Dumnezeu ne va fi adus și mai aproape, vom fi aduși la zi cu ceea ce se întâmplă în Împărăția lui Dumnezeu.

Salutăm pe frații care au venit din toată țara, noi știm că nu eforturile noastre contează ci setea din inima noastră după Cuvântul lui Dumnezeu. La fel, salutăm pe frații din Germania care-au venit, frații Henrich, Peter Augner, Zikler, soția, frații noștri cu care discutăm atât de des la telefon, pe Skype, și care ne ajută să primim hrana proaspătă de la Krefeld.

De asemenea mulțumim direcțiunii sălii care a arătat foarte multă sollicitudine și ne-a permis ca să avem o astfel de întâlnire. Domnul să-i binecuvânteze și noi credem că nimic nu rămâne nerăsplătit!

Înainte de a începe această adunare, am vrea să ne ridicăm, să citim un cuvânt, să încredințăm lucrarea în mâna lui Dumnezeu, pentru că de la El vine Cuvânt, de la El vine inspirația, de la El vine totul. Și am vrea să citim din Romani 16 versetele 25 și 26: *„Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos, potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile proorocilor și prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor ca să asculte de credință, a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava prin Isus Hristos în vecii vecilor. Amin!”* Nu o evanghelie oarecare, ci o Evanghelie adusă prin descoperire! Nu cineva trimis de oameni, ci porunca lui Dumnezeu și trimiterea lui Dumnezeu. În felul acesta putem primi adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu. Domnul să ne binecuvânteze!

Haideți să ne plecăm capetele și să-L rugăm să călăuzească El această zi. Tată scump din ceruri, îți mulțumim în Numele lui Isus Hristos pentru harul pe care ni l-ai dat să avem sete în inima noastră după cuvântul Tău, Doamne, setea după Tine și după cuvântul Tău ne-a adus împreună, Doamne! Binecuvântează Tu fiecare inimă prezentă, binecuvântează Tu pe fratele Frank care va vorbi, pe toți ascultătorii, dă inspirație, Doamne, dă-ne descoperire să înțelegem cu adevărat cuvintele Tale. Noi încredințăm toată lucrarea în mâna Ta, singurul care ai putere să pătrunzi în adâncul inimii noastre, care ai putere să ne transformi, care ai putere să ne pui picioarele pe Cale și să ne întărești pe Calea Ta, Dumnezeu nostru. Binecuvântat să fie Numele Tău, Te binecuvântăm, Tată, și ne încredințăm pe noi, pe fratele Frank, toată adunarea în mâinile Tale, în Numele sfânt al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin! Domnul să ne binecuvânteze!

Dacă vreți puteți să luați loc. Frații noștri din Germania ne vor aduce un salut, fratele Augner și fratele Zikler ne vor aduce un salut din partea fraților din Germania care ne au pe inimă, dovadă legătura care o avem între noi. Domnul să binecuvânteze!

(Fratele Peter) Pacea Domnului să fie cu voi! În primul și-n primul rând doresc ca să vă transmit salaturile din partea familiei mele și din partea fraților și surorilor din Krefeld. Eu mă

bucur într-un mod deosebit fiindcă putem, noi, cu toții, ca să fim astăzi, aici, adunați. Dar nu suntem numai noi, este și Domnul de față. Și noi așteptăm o binecuvântare deosebită astăzi, aici, din partea Domnului.

Doresc ca să citesc niște versete din Psalmul 99, de la versetul 1: „*Domnul împărățește: popoarele tremură; (El este un Domn puternic!) El șade pe heruvimi: pământul se clatină. Domnul este mare în Sion și înălțat peste toate popoarele. Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfânt! (Amin!) Să laude oamenii tăria Împăratului, căci iubește dreptatea! Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov. Înălțați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Lui, căci este sfânt.*” Amin! Și doresc să mai citesc câteva versete din Psalmul 122 de la versetul 1: „*Mă bucur când mi se zice: « Haidem la casa Domnului!» (Amin!) Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime! (Amin!) Ierusalime, tu ești zidit ca o cetate făcută dintr-o bucată! Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului. (Amin!) Căci acolo sunt scaunele de domnie pentru judecată, scaunele de domnie ale casei lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, să se bucure de odihnă. Pacea să fie între zidurile tale și liniștea în casele tale domnești. Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc pacea în sânul tău. Din pricina Casei Domnului, Dumnezeuul nostru, fac urări pentru fericirea ta.*” Amin!

(Fratele Zikler) Vă doresc pacea Domnului nostru Isus Hristos! Domnul să fie cu noi și în seara aceasta, noi avem această dorință în inima noastră... de aceea suntem aici. Sper ca Domnul să ne vorbească și în seara aceasta prin Cuvântul Lui cel sfânt.

Aș vrea să dau niște salutări din partea fraților noștri din Germania. Multor frați le-am spus că vom veni în România și fiecare din ei a spus: „Luați salutări!”, mai ales frații care au plecat din mijlocul vostru, nostru din România.

Aș dori să citesc un cuvânt, eu cred că cu toții ați auzit predica de duminica trecută de la Krefeld (ați auzit sau ați văzut). Am auzit cuvântul din 2 Timotei 2, și acolo este un cuvânt minunat care m-a binecuvântat toată săptămâna aceasta. Cred că și vouă vi s-a făcut mare acest cuvânt.

Aș dori să vă spun câteva lucruri care mi s-au făcut mari din Cuvântul acesta. Știți că ultima dată am fost acum 2 ani în România, cu fratele Graff. După o săptămână după ce am plecat din România am avut un accident cu motocicleta. După aceea mi-a venit un cuvânt minunat și mare, după ce Domnul m-a vindecat. Domnul, nu altcineva! Nu medicii, ci Domnul! Și aș dori să vă citesc un cuvânt din 2 Corinteni 1.3 și apoi vom auzi și cuvântul din Timotei. „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz.*” Acest cuvânt a fost pentru mine o putere foarte mare.

Cum a fost și cuvântul pe care l-am auzit duminică la Krefeld, din 2 Timotei 2. Să citim încă o dată, cred că vi s-a făcut și vouă mare. 2 Timotei 2, versetele 25 și 26. Mai întâi versetele 17 și 18: „*Și cuvântul lor (era vorba de cei ce l-au părăsit) va roade ca gangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu și Filet, care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea și răstoarnă credința unora.*” Versetele 25 și 26: „*Să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului de care au fost prinși ca să-i facă voia.*” Vă pun o întrebare. Mulți dintre voi, sau mai bine spus, dintre noi am ieșit dintr-o anumită biserică și v-ați gândit vreodată că cei care au plecat din mijlocul nostru, care au rămas pe drumuri, care cred și astăzi că Domnul a și venit sau alte lucruri (cunoașteți voi!)... ați putut să vă rugați pentru ei? Aveți această dragoste în inima voastră? O dragoste adevărată frățască este atunci când scoți un frate din foc, cum spune aici, din această cursă. În capitolul 1 iar erau doi sau trei frați care l-au părăsit pe Pavel, adică mai

bine spus toți din Asia l-au părăsit. Și ce a spus Pavel? Tot în 2 Timotei 1. 15 - 16 spune: „Știi că cei ce sunt în Asia toți m-au părăsit; între alți și Figel și Ermogen. Domnul să-și verse îndurarea peste casa lui Onisifor; căci de multe ori m-a mângâiat, și nu i-a fost rușine de lanțul meu.” Versetul 18: „Dea Domnul să capete îndurare de la Domnul « în ziua aceea ». Tu știi foarte bine cât ajutor mi-a dat el în Efes.”

Voi știți foarte bine că din mijlocul nostru au plecat anumiți frați, care ne-au învățat acest cuvânt, care au adus Cuvântul lui Dumnezeu, frați bătrâni... V-ați gândit vreodată ca să vă rugați pentru ei? Să-i scoateți din această cursă? Cum a putut face atunci Pavel pentru acest frate, Onisifor, când a spus: „Dea Domnul să capete îndurare de la Domnul”. Să ne putem ruga pentru ei. Numai așa putem să-i scoatem, dacă ne putem ruga pentru ei și Domnul să dea îndurare pentru toți. Căci noi ca biruitorii, trebuie să ne rugăm pentru acești frați. Cine sunt acești biruitori? (mai țin un minut). Cine sunt acești biruitori? Noi! Și vă spun unde găsim acest verset: în Apocalipsa 15 versetul 2. Să-l citim și apoi închei. La noi, în Germania, nu se mai poate predica cum s-a putut predica odată, înainte, despre fiară, despre numele, despre tablou, despre toate lucrurile astea. La noi, în Bavaria, deja s-a interzis. S-a zis că cine va predica asemenea lucruri se face vinovat și trebuie să tragă niște consecințe foarte severe. Să citim capitoul 15, versetul 2: „Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și a numărului numelui ei.” Aici, în țară, în România, se mai poate predica despre lucrurile astea. Și cei care nu o știu încă, avem de toate: avem literatură, avem frați care vă pot da această hrană, unde vă vor fi descoperite unde și cine sunt aceste trei lucruri de care am vorbit acum. Domnul să ne binecuvânteze!

Și sperăm ca în seara aceasta, Domnul să ne deschidă inimile, să ne vorbească și să ne descopere, să ne mustre, să ne binecuvânteze și să ne umple cu Duhul Său Sfânt și să ne pregătească pentru venirea Lui. Domnul să fie cu noi și să-l binecuvânteze pe fratele nostru care ne va aduce acum cuvântul. Amin!

(Fratele Frank) Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Pentru mine este un privilegiu mare de a fi astăzi, aici, și să împărtășesc cu voi Cuvântul scump al lui Dumnezeu. Eu cred că celelalte națiuni mă vor scuza, dar România are un loc deosebit în inima mea. Sunt bucuros să vă văd pe toți și eu știu că voi sunteți gata ca să primiți Cuvântul lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac.

Vom împărtăși multe texte din Scriptură cu voi, pentru că numai în Cuvântul lui Dumnezeu avem orientare divină. Fiecare subiect, fiecare temă ne este arătată numai prin lucrurile din Sfânta Scriptură. Despre dumnezeire, despre botez, despre Numele Domnului, toate subiectele, despre timpul sfârșitului, despre semnele venirii Domnului, fiecare făgăduință este în această carte. Întregul plan de mântuire este în Cuvântul lui Dumnezeu.

Și dacă ne uităm în urmă cu 6000 ani vedem că Dumnezeu a găsit puțini care L-au crezut. Mulțimile au mers pe căile lor. Chiar și în creștinism, bisericile merg pe drumurile lor. Dar Domnul nostru a spus în Matei 16.18: „Eu voi zidi Biserica Mea.” Nu o biserică, Biserica Mea. El și-a răscumpărat Biserica, El a plătit prețul pe crucea de la Golgota, El și-a dat viața și, conform Cuvântului lui Dumnezeu, viața este în sânge. El și-a dat sângele Lui, și-a dat viața Lui. Noi suntem răscumparați, noi suntem împăcați cu Dumnezeu și viața care era în Răscumpărătorul este acum în cei răscumparați. Este o realitate în viața ta și în viața mea.

Vă aduc salutări din multe țări. Dumnezeu are poporul Lui peste tot, pentru că în prima făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam, în Geneza 12, a spus: „Eu voi binecuvânta toate neamurile” Și în Galateni 3 citim că în Hristos toate neamurile sunt binecuvântate, pentru că El este sămânța făgăduită a lui Avraam. În Matei 1.1, Domnul nostru este numit fiul lui Avraam și fiul lui David. El este fiul lui David, fiul lui Avraam, Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului; patru titluri

de fiu. Ca Fiul lui Dumnezeu El este Mântuitorul nostru, ca Fiul al omului El este prooroc, ca fiu a lui Avraam El este moștenitor al tuturor lucrurilor și noi suntem moștenitori împreună cu El, ca Fiul al lui David EL este Împărat. Fiecare cuvânt din Scriptură este într-o legătură și are un sens. Și dacă spun astăzi că planul lui Dumnezeu a fost descoperit în timpul nostru cum n-a fost niciodată înainte, acest Cuvânt al lui Dumnezeu din Geneza până în Apocalipsa a fost descoperit.

Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod deosebit. Un adevărat bărbat al lui Dumnezeu trimis cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu, ca poporul să fie pregătit pentru revenirea lui Hristos. Noul Testament a început cu împlinirea de făgăduințe din Vechiul Testament. Ioan Botezătorul a fost un prooroc făgăduit și noi trebuie să recunoaștem că Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. Mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe și când vine timpul El împlinește ceea ce a făgăduit. În Geneza 18, Domnul i-a dat făgăduința lui Avraam că el va avea un fiu prin Sara și când a venit timpul, făgăduința era de-acum în brațele lui Avraam. Era o realitate. Când Dumnezeu face o făgăduință poți fi sigur că acea făgăduință se va împlini, pentru că Dumnezeu își ia El însuși responsabilitatea să împlinească făgăduința Lui. Dar numai dacă tu crezi făgăduințele lui Dumnezeu, ele se vor împlini și cu tine. De aceea trebuie să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu și cei care cred, o primesc. Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu.

În Psalmul 97 citim doar trei versete, ultimele trei versete, 10-12: „*Urâți răul, cei ce-L iubiți pe Domnul. El păzește sufletele credincioșilor Lui și-i izbăvește din mâna celor răi.*” Ascultați versetul 11: „*Lumina este semănată pentru cel neprihănit*” Cum poți semăna lumina? Tu poți semăna o sămânță și aici Biblia spune „*Lumina este semănată pentru cel neprihănit și bucuria pentru cei cu inima curată. Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfințenia Lui!*”

Mergem direct la Matei 24 unde Domnul a dat făgăduința că Evanghelia va fi propovăduită tuturor neamurilor, înainte să vină sfârșitul. În Matei 24, versetul 14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.*” Marcu 16, de 15 la 17: „*Apoi le-a zis: « Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit. »*” Deci dacă tu crezi din toată inima ta, cu siguranță vei accepta să fii botezat. Botezul confirmă că tu ești supus și ești gata să te supui la ceea ce ai crezut. Versetul 17: „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede.*” O credeți? Crezi tu astăzi? Atunci dacă tu crezi ceea ce este scris, și în acest serviciu se pot întâmpla aceleași lucruri. Tu poți primi salvare, mântuire, poți primi vindecare. Poți să ai trăirea ta cu Domnul Isus Hristos. În Luca 1, Luca spune ceea ce s-a întâmplat de la început. În versetul 2 citim: „*după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început și au ajuns slujitori ai Cuvântului*”.

Când Domnul nostru umbla pe pământ, El a chemat la început 12 ucenici, și apoi a mai chemat 70 și a făcut din ei martorii Săi. Și Luca se referă la lucrurile care au avut loc de la început. „*La început a fost Cuvântul. Și cuvântul s-a făcut trup*”.

Ne aducem aminte de un om numit Simeon, lui i s-a descoperit că nu va muri până nu-L va vedea pe Hristos și a venit ziua când el s-a dus la Templu, a luat copilul în mâinile sale și a spus: „*Și acum, Doamne, dă drumul robului Tău căci au văzut ochii mei mântuirea Dumnezeu nostru*”. Așa cum am spus, făgăduința călăuzește la împlinire. Vom împărtăși texte din Scriptură, ca să știți că noi suntem copii ai făgăduinței, crezând cuvintele făgăduinței, și astfel stăm de partea lui Dumnezeu stând pe Cuvântul lui Dumnezeu.

În Luca 24.49 citim: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu. Dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*”

Dragii mei frați și surori, dragi prieteni, dacă mergeți în Geneza capitolul 1, în momentul când Dumnezeu a vorbit și a adus lucrurile la existență, Duhul lui Dumnezeu se mișca se mișca deasupra apelor. Duhul lui Dumnezeu trebuie să se miște peste noi. Când Cuvântul lui Dumnezeu

este vorbit, Duhul lui Dumnezeu trebuie să fie prezent. Numai dacă Duhul lui Dumnezeu este prezent, ceea ce este predicat se poate și întâmpla. Pentru că Duhul Sfânt aduce Cuvântul la viață și Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul. Deci noi avem nevoie de puterea Duhului Sfânt, ca această putere să fie peste noi în acest serviciu, adevărata ungere a Duhului Sfânt ca să înțelegem Scripturile prin descoperire divină. Nu interpretare ci descoperire. Dacă ai descoperire nu ai interpretare și dacă ai o tâlcuire atunci nu ai descoperire. Dumnezeu este în Cuvântul lui și satan este în orice interpretare. La început a fost Cuvântul și Cuvântul s-a făcut trup, dar vrăjmașul tot timpul este în tâlcuirea sau interpretarea Scripturilor. Deci noi trebuie să credem Cuvântul lui Dumnezeu în forma lui originală, așa cum este scris. În Ioan 3.36 citim: „*Cine crede în Fiul are viața veșnică, dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el*”. Nu să crezi doar în Fiul ci să crezi ce a spus Fiul. Mulți spun: „Noi credem în Dumnezeu Tatăl, Fiul” și așa mai departe, dar a venit timpul să credem ceea ce spune Fiul. Adevărata credință este ancorată în ce a spus El. Cine crede în Fiul, în ceea ce spune El, primește viața veșnică. Cine nu crede pe Fiul, nu va vedea viața ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

Mergem acum la acest subiect al revenirii Domnului, la împlinirea proorociilor biblice în timpul nostru, să vedem cum Dumnezeu a lucrat în decursul celor 2000 de ani. Privim înapoi la începutul Bisericii nou-testamentare. În ziua de Rusalii, Împărăția lui Dumnezeu a străpuns și a venit. Duhul Sfânt s-a coborât și biserica nou-testamentară a venit la existență. Atunci, la început de tot, erau numai adevăratele învățături ale Sfintei Scripturi. Dar numai câțiva ani mai târziu, au apărut diferite învățături și apostolii au trebuit să așeze lucrurile în mod drept, învățând întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu în mod corect. În timpul nostru și noi trebuie să învățăm Cuvântul lui Dumnezeu și să arătăm diferența între adevărul Cuvânt și interpretări.

Sfânta Scriptura vorbește despre un singur Dumnezeu, dar ne spune că acest singur Dumnezeu s-a descoperit ca Tatăl nostru din ceruri, de aceea ne rugăm noi : „*Tatăl nostru care ești în ceruri*”. Același Dumnezeu s-a descoperit în Isus Hristos, singurul Fiu născut a lui Dumnezeu și același Dumnezeu s-a descoperit prin puterea Duhului Sfânt. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu în mijlocul nostru și Dumnezeu în noi, trei manifestări ale aceluiași Dumnezeu, ca să îplinească lucrarea de răscumpărare și să ne așeze pe noi înapoi în poziția de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Acest lucru noi l-am înțeles prin harul lui Dumnezeu: scopul lucrării de pe Calvar. Prin aceasta noi am fost așezați înapoi în poziția de fii și fiice a lui Dumnezeu, am fost răscumparați în mod desăvârșit. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. În Romani 1 avem afirmația apostolului Pavel despre începutul Evangheliei lui Isus Hristos. Romani 1.1: „*Pavel, rob a lui Isus Hristos, pus deoparte să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin proorocii Săi în Sfintele Scripturi.*” Pavel era un slujitor a lui Isus Hristos, el nu era slujitorul unei biserici. El avea o chemare divină, el avea o trimitere și el a fost trimis ca apostol al lui Isus Hristos, cu un singur mare scop. Versetul 5: „*prin care am primit harul și apostolia ca să aducem pentru Numele Lui la ascultarea credinței pe toate Neamurile*”. Scopul predicării este să-i scoată pe oameni din neascultare și să-i aducă în ascultare de Cuvânt, să arate din Cuvântul lui Dumnezeu calea lui Dumnezeu în toate aspectele Scripturii. Apoi citim în versetul 16: „*căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede*”. Ai trăit tu Evanghelia lui Dumnezeu ca o putere directă de la Dumnezeu. Dacă nu, tu trebuie să ai această trăire în acest serviciu, de azi. Noi trebuie să trăim puterea lui Dumnezeu în momentul când auzim Evanghelia lui Isus Hristos. Dacă mergem în Romani 16, fratele nostru a citit deja versetele de la 25 la 27, o citesc din nou: „*Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos, potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri (aici avem despre descoperirea tainei), dar a fost arătată acum prin scrierile proorocilor și prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor ca să asculte de credință*”.

Dragii mei frați și surori, dragi prieteni, necredința și nesupunerea, neascultarea, merg la început în grădina Edenului. Și citim în Filipeni 2 despre Domnul nostru că El a fost ascultător până la moartea de cruce. Prin predicarea Cuvântului să se lucreze în oameni ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, ca să fim scoși afară din nesupunere și să fim așezați în ascultare și supunere față de Dumnezeu și Cuvântul Lui. Fratele nostru a amintit deja Cuvântul din 2 Timotei 2, este unul din textele foarte importante. Eu voi citi doar ultimul verset, 26: „*și venindu-și în fire să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia*”. Când am citit acest text, el a vorbit într-un mod puternic inimii mele. În momentul când ne-am suspus dușmanului, ne-am supus voii lui și noi suntem prizonieri ai lui și facem voia lui. Dar în momentul când credem adevărul atunci se împlinește Scriptura: „*Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi*” din fiecare eroare, din fiecare lucru rău, te va face liber. În toate bisericile se roagă : „*Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ*” și ei nu știu voia lui Dumnezeu. Toate religiile merg pe căile lor dar a venit timpul ca poporul lui Dumnezeu să cunoască voia lui Dumnezeu, să se întoarcă la ascultare și supunere în concordanță cu Sfintele Scripturi și cei care au luat-o pe căi greșite să se întoarcă înapoi. Tu trebuie să iei o decizie când auzi Cuvântul, tu trebuie să spui: „Eu acum vreau să-L urmez pe Domnul” Atunci este decizia ta și te eliberezi din cursa diavolului și ești eliberat. Și aici, în acest verset se vorbește despre desprindere din cursa diavolului în care au fost prinși ca să-i facă voia.

În Luca 4, Domnul nostru a citit din proorocul Isaia și a făcut acea mare afirmație: „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură*”. În Luca 4.17: „*Și i s-a dat cartea proorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: « Duhul Domnului este peste mine pentru că m-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, m-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea »*” Glorie lui Dumnezeu! „Să predic eliberarea celor captivi, pe cei pe care satana i-a luat prizonieri ca să facă voia lui”. Domnul nostru a venit ca ei să fie eliberați, celor care erau luați prizonieri ca ei să fie aduși înapoi, să poată vedea din nou. Și în versetul 19 : „*și să vestesc anul de îndurare al Domnului*”. Versetul 21: „*Atunci a început să le spună: « Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură ! »*”. Dragii mei frați și surori, vreau ca tu și cu mine să spunem în această adunare: „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, astăzi s-a împlinit această Scriptură, astăzi mi-am primit eliberarea din captivitate. Eu am fost prins în cursa diavolului, dar am fost eliberat”. Pentru că același Duh Sfânt care era peste Fiul lui Dumnezeu este peste Biserica nou-testamentară, este același mesaj al harului.

Dacă mergem în Isaia 42, aici proorocul vorbește despre Domnul și Mântuitorul nostru, versetele 6 și 7: „*Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire, și Te voi lua de mână, și Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor*”. Ca să fii Lumină neamurilor. Cu ce scop, doar ca să aducă lumină? Trebuie să fie ceva în legătură cu lumina! Versetul 7: „*să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric*”. Acest lucru trebuie să aibă loc astăzi și mâine. Noi nu vom predica doar ci trebuie să primim, vom primi în acest serviciu ceea ce predicăm. Ochii orbilor trebuie să se deschidă, cei care sunt legați trebuie să se elibereze, întunericul trebuie să se împrăstie, lumina trebuie să vină. Dacă mergeți în Fapte 13, apostolul Pavel face următoarele afirmații referitor la slujba lui, Fapte 13. 47-48: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul: « Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor »*”. Făgăduința din Isaia 42 a fost pentru Hristos și apostolul Pavel ia aceeași făgăduință care a fost dată pentru Hristos și spune : „Domnul ne-a poruncit nouă”, pentru că era așezat în mod divin în slujba Domnului, ca să ducă același mesaj și aceeași putere a lui Dumnezeu a fost manifestată. În slujba slujitorilor lui Dumnezeu și în slujba Domnului aceeași putere a fost manifestată. Întorcându-ne în Isaia 42, proorocul merge un pas mai departe în ceea ce spune, în versetul 7 am citit „*să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric*”. Versetul 22: „*și totuși poporul acesta este un popor prădat și jefuit,*

toți zac înlănțuiți în peșteri și înfundați în temnițe. Sunt lăsați de pradă și nimeni nu-i scapă. Jefuiți și nimeni nu zice »Dă înapoi!«” Dragii mei frați și surori, dragi prieteni, noi nu judecăm, dar trebuie să spunem că toate denomițiile sunt ca niște temnițe și toți oamenii sunt legați în tradiții. Fiecare biserică are propriile ei tradiții. În ochii lui Dumnezeu, aceste denomiții nu sunt biserici pentru că este o singură Biserică, Biserica celor întâi-născuți, Biserica lui Isus Hristos. Nu biserica catolică, nu biserica protestantă, nu biserica anglicană, nu cea ortodoxă, nici una din celelalte 300 de biserici. Noi vorbim despre Biserica lui Isus Hristos și trebuie să fii născut din nou ca să fii o parte din această Biserică.

Același prooroc care vorbește despre Mesia care va fi o Lumină pentru neamuri, că Dumnezeu va face cu El și prin El un legământ, că îi va da neamurile ca rezultat al jertfei Lui, dar apoi Domnul se uită la situația de fapt și spune: „*Toți zac ca în temnițe și toți sunt legați*”. Acestea nu sunt cuvintele mele, este cuvântul lui Dumnezeu. În felul acesta privește Domnul toate denomițiile. Și apoi avem făgăduința: ca să deschizi ochii orbilor, să spună celor care sunt în temnițe „Ieșiți afară! A venit vremea să fiți eliberați, timpul robiei s-a terminat.” Aceasta este vremea lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Și aici aveți cuvântul: a aduce înapoi, a restitui. În nici o denomiție nu se spune despre restituire, dar Dumnezeu spune „Eu voi restitui”. A spus-o în Vechiul Testament și la fel și în Noul Testament.

Și v-o citesc în Vechiul Testament, un text foarte cunoscut din Maleahi 4 și aș vrea să recunoașteți contextul în care este scris acest verset. În Maleahi 4.1: „*căci iată vine ziua care va arde ca un cuptor*”. Aceasta este anunțarea. Aici Scriptura nu spune nimic despre ziua mântuirii, cum este scris în Isaia 49.8, aici Scriptura vorbește despre o zi care va arde ca un cuptor. Și apoi în versetul 5: „*Iată că vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor ca nu cumva la venirea Mea să lovesc țara cu blestem*.” Dacă mergem în Matei 17, Domnul nostru confirmă făgăduința din Vechiul Testament și o spune verde, clar, în Matei 17.11: „*Drept răspuns Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. Acestea sunt cuvintele Domnului Isus Hristos și ele trebuie să ne fie descoperite ca o realitate vie. Numai dacă recunoaștem prin descoperire divină făgăduința pentru timpul nostru vom avea parte în ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit. Mai întâi are loc predicarea Cuvântului lui Dumnezeu, apoi noi credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu și apoi ne va fi descoperit.

Dragii mei frați și surori, eu vă întreb astăzi: „În ce legătură a făcut Domnul această făgăduință? Unde a confirmat El făgăduința din Vechiul Testament?” Mai întâi El a mers pe muntele schimbării la față. A luat trei ucenici ca martori cu El. Acolo sus au apărut Moise și Ilie. Eu vă spun acum în Numele Domnului: trebuie să-L urmați pe Domnul Isus Hristos pe tot drumul, până pe muntele schimbării la față, trebuie să-L vezi cum a fost transformat înaintea ochilor tăi. Și aici este punctul: Moise și Ilie au apărut. Ei erau în realitate. Și întrebarea a fost, în versetul 10: „*Oare de ce zic cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?*” Moise era acolo, dar ucenicii n-au întrebat de Moise. O spun din nou: Moise era și el acolo, Moise și Ilie erau acolo, dar când ei au coborât de pe muntele schimbării la față, ei au auzit acolo vocea: „*Acesta este Fiul meu Preaiubit. De El să ascultați*”. Și apoi în versetul 11 ei L-au auzit, L-au auzit ce Le-a spus. Ei au fost martori ai slavei Sale, ei au auzit cu urechile lor ce a spus El. „*De El să ascultați!*” În Matei 3.17 acolo s-a spus: „*Acesta este Fiul meu preaiubit, în care-mi găsesc toată plăcerea*” dar aici în Matei 17.5 : „*De El să ascultați*”. Nu ascultați ce spun cărturarii, ei au pus întrebarea ca noi să avem răspunsul. Ei, ucenicii, atunci au întrebat, ca noi să avem răspunsul. Și noi auzim ce spune Domnul: „*Cu adevărat trebuie să vină întâi Ilie*” Când? Înainte să vină ziua cea mare, înainte să cadă focul, când timpul de har se va încheia atunci va începe ziua Domnului. Și Domnul a făgăduit că înainte să vină acea zi îl va trimite pe proorocul Ilie să așeze din nou toate lucrurile „*De El să ascultați*”. Nu mergeți înapoi la cărturari. Ucenicii au întrebat: „*De ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină*

Ilie?”. Dar apoi a fost dat răspunsul. Ei nu s-au dus înapoi la cărturari sau la ceea ce spuneau sau întrebau ei, ei au auzit cuvintele Domnului: „Trebuie să vină întâi Ilie și el va reaseza toate lucrurile”. Numai dacă ești cu Domnul pe muntele schimbării la față, numai dacă-ți pui la inimă ceea ce a spus El, tu poți să auzi. „De El să ascultați!”. Trei cuvinte: „De El să ascultați!” și apoi ei l-au auzit. Astăzi seară noi îl ascultăm pe el, și noi îl credem și noi ieșim afară din toate temnițele, pentru că eliberarea a fost predicată oricărui om. Ca și în Vechiul Testament, când era acel jubileu, toți cei care erau robi erau eliberați.

Și în Marcu 9.12, Domnul nostru a repetat ce a spus în Matei 17.11: „*El le-a răspuns: »Ilie va veni întâi și va așeza din nou toate lucrurile. «*” Și va așeza din nou toate lucrurile. Acestea sunt cuvintele Domnului nostru.

Iubiți frați și surori, dragi prieteni, noi trăim astăzi, noi trebuie să cunoaștem ce face Dumnezeu astăzi. Dacă ne uităm în cei 2000 de ani, cum am spus la început, când a început Biserica nou-testamentară a început cu împlinirea de făgăduințe și proorocii. Tot ceea ce a făcut Domnul, a făcut-o conform Cuvântului Său. În felul cum a început Noul Testament așa se va și încheia, o împlinire a fiecărei făgăduințe pe care a făcut-o Dumnezeu. Dar noi trebuie să credem Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit nouă.

Dacă noi menționăm slujba fratelui Branham, oamenii se supără pe noi. Nimeni nu se supără dacă vorbești despre Martin Luther. Deloc! Sau despre John Wesley sau despre Jan Huss, sau despre Calvin sau orice altă personalitate din istoria bisericii. Nimeni nu se supără. Toți se simt bine. Dar când ajungi la făgăduința pentru ziua de azi, oamenii se supără pe tine și ei spun: „Voi urmați un om!” Nu, noi nu urmăm un om, noi respectăm doar ceea ce a făcut Dumnezeu. Și eu vă întreb astăzi: toți au mers după Ioan Botezătorul, au fost ei ascultători de Cuvântul pe care el l-a predicat? Ioan a predicat și el a și botezat, dar cei ce erau cu el, nu l-au urmat pe el, ei au crezut mesajul pe care Ioan îl predica. La fel este cu noi. Noi nu urmăm pe apostolul Petru, noi nu urmăm pe apostolul Pavel, noi nu-l urmăm pe William Branham, noi îl urmăm pe Isus Hristos. Dar Dumnezeu folosește oameni, Dumnezeu a trimis prooroci și slujitori în diferite timpuri.

Nimeni nu se supără dacă vorbim despre ceea ce s-a întâmplat acum 100 de ani, când a avut loc acea revărsare a Duhului Sfânt atât de puternică. Toate denominațiile sunt de acord cu acest lucru acum, pentru că a fost acum 100 de ani. Dacă ar avea loc azi, ei ar reacționa cum au reacționat acum 100 de ani. Dragi frați și surori, aici este punctul principal: oridecâte ori Dumnezeu lucrează pe pământ, are loc o neliniște duhovnicească și oamenii trebuie să ia o decizie. Ei ori rămân în temnițele denominaționale sau ies afară. Și în special în timpul nostru, Sfânta Scriptură spune: „*Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor. Separați-vă de ei! Nu vă atingeți de nimic din ce este necurat și Eu vă voi primi și voi îmi veți fi fii și fiice și Eu voi fi Dumnezeu vostru*”.

Dragi frați și surori, noi trebuie să vă spunem adevărul. Timpul de har se apropie repede de sfârșit. Nimeni nu știe când, nimeni nu știe ziua sau ora, dar așa cum vă vom arăta mâine, semnele timpului vorbesc o limbă clară. Revenirea lui Isus Hristos este foarte aproape. În Ioan 14, Domnul nostru a dat făgăduința: „*Mă duc să vă pregătesc un loc și apoi Mă voi întoarce ca să vă iau, să vă duc acolo unde sunt Eu*”. În Matei 25.10 citim: „*cele ce erau gata au intrat în odaia de nuntă cu Mirele*”. Au intrat în odaia de nuntă! Și ușa s-a închis! Frați și surori! Noi dorim să predicăm cuvântul lui Dumnezeu în așa fel ca tu să ai posibilitatea să te pregătești, ca să poți fi gata la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Acesta este scopul principal al predicării mesajului acestui ceas.

Și știți, înainte să-l cunosc pe fratele Branham, l-am cunoscut pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul meu personal. Am avut câteva trăiri minunate. Mulți l-au cunoscut pe fratele Branham, dar nu l-au cunoscut niciodată pe Domnul. Mai întâi trebuie să-L cunoaștem pe Domnul și apoi să recunoaștem slujba care ne-a fost dată nouă pentru cel mai mare scop al acest timp. Eu cred din toată inima mărturia fratelui Branham, pentru că este în concordanță cu Sfânta Scriptură

și eu sunt un martor ocular și unul care am auzit cu urechile mele lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în timpul nostru.

De-a lungul anilor am vorbit cu voi despre lucrurile pe care le-am văzut și auzit. Aș vrea să mă refer acum doar la trimiterea directă. Când fratele Branham era pe cale să boteze a 17-a persoană în râul Ohio, pe 11 iunie 1933, (95% din cei prezenți aici nici nu erați născuți pe vremea aceea) dar o lumină supranaturală s-a coborât, vizibilă pentru aproape 4000 de persoane. Când oamenii au văzut lumina aceea supranaturală coborându-se, mulți au îngenunchiat să se roage, unii au leșinat. Din acea lumină supranaturală, Vocea a spus următoarele cuvinte: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, așa ești trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Nu poate fi nici un mesaj fără un mesager. Așa că Dumnezeu a folosit buze omenești, așa cum a făcut de-a lungul Vechiului Testament. El a vorbit proorocilor și prin prooroci. Întregul plan de mântuire a fost spus dinainte. Fiecare prooroc avea o legătură personală cu Dumnezeu cel Atotputernic. Fiecare prooroc îl cunoștea pe Dumnezeu în mod personal. Fiecare prooroc avea viziuni, fiecare prooroc auzea vocea Domnului, fiecare prooroc era în contact cu Cel Atotputernic.

De curând, foarte curând, am vorbit Domnului și am spus: „Doamne, eu nu sunt vrednic ca Tu să-mi vorbești, ca ființă omenească să-mi vorbești.” Dar apoi am spus aceste cuvinte: „Iubite Domn, Tu ți-ai luat timp ca să îl cercetezi pe Avraam. Tu ai coborât din ceruri împreună cu doi îngeri”. Geneza 18: Avraam stătea sub stejar, chiar la intrarea în cortul lui și a văzut trei bărbați care veneau spre el: unul era Domnul și ceilalți erau doi îngeri. Și conform Geneza 19, cei doi îngeri s-au dus la Sodoma, dar Domnul a rămas cu Avraam și în Geneza 18.17 spune: „*Cum aș putea să ascund de Avraam ceea ce am de gând să fac?*” Și am spus: „Iubite Doamne, a fost foarte important să vii la Avraam dar este mai important să ne vizitezi, să ne cercetezi pe noi. Am zis: „Iubite Doamne, fă-ți puțin timp. Eu știu că Tu ești Cel Veșnic, dar noi avem nevoie de Tine. Doar fă-ți timp ca să-ți cercetezi poporul Tău, ca să cercetezi pe cei aleși așa cum ai făcut pe vremea lui Avraam și în vremea când Tu erai în trup. Tu ești același, ieri, azi și în veci.” Eu vă spun adevărul: eu aștept ca supranaturalul să se petreacă în mijlocul nostru. Eu aștept ca cerul să se pogoare pe pământ. Eu aștept ca această carte a Faptelor să se petreacă din nou.

Vreau să mă refer încă o dată la începutul Noului Testament. Îngerul Gavril a venit la Zaharia, o spun aceasta cu un scop: am spus: „Iubite Domn, dacă Tu nu vii, măcar trimite pe unul din îngerii Tăi, fie că e Gavril sau unul din ei, dacă Tu nu vrei să vii, nu poți să vii, trimite un înger”. Și mi-am adus aminte cum Gavril a venit la Zaharia, în Luca 1. Zaharia slujea Domnului și îngerul a venit și a stat la dreapta altarului și a dat lui Zaharia făgăduința: „*soția ta, Elisabeta, va avea un copil*”. Exact așa cum Domnul îi spusese lui Avraam în Geneza 18 și a dat făgăduința că va fi născut un fiu. Și iată acum îngerul Gavril îi spune lui Zaharia: „*Elisabeta, soția ta, va avea un fiu*” și astfel s-a născut Ioan. De 100 de ori a spus fratele Branham, în toate predicile din martie 1963, referindu-se la Avraam și la cort, și la ceea ce s-a întâmplat atunci și a comparat cu slujba pe care Dumnezeu i-a dat-o lui. În zilele lui Avraam, Domnul și-a întors spatele la cort, și a descoperit lui Avraam gândurile care erau în inima Sarei. De 9 ori în timpul acestor ani, fratele Branham s-a întors cu spatele la adunare, ca adunarea să știe că același Duh Sfânt, aceeași putere a lui Dumnezeu, același semn se repetă în timpul nostru. Ultimul semn, semnul lui Mesia, înainte să se nască fiul făgăduit.

Frați și surori, poate o credeți sau nu, dar eu am o mare răspundere înaintea lui Dumnezeu, pentru că eu știu aceste lucruri la prima mână. L-am cunoscut pe fratele Branham timp de 10 ani, am fost în aceeași mașină, de fapt el conducea și eu stăteam lângă el. Am fost în adunările lui din Europa și din Statele Unite. Prin harul lui Dumnezeu, prin harul lui Dumnezeu, înțeleg planul de mântuire. Eu văd Cuvântul făgăduit a lui Dumnezeu și eu îl văd împlinit. Dar cum să-l aduc oamenilor ca și ei să-l vadă împlinit? Asta-i problema mea! Aș vrea să vi-l aduc în așa fel ca și voi

să-l vedeți, ca și voi să-l înțelegeți prin descoperire divină, că nu este vorba de un om care aduce o învățătură nouă, ci este vorba de un bărbat trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu ca să așeze din nou toate lucrurile, ca să ne aducă înapoi, pentru că aceeași putere a lui Dumnezeu a fost manifestată în timpul nostru. Noi vom vedea așezarea din nou deplină a tuturor lucrurilor așa cum a fost spus mai dinainte în Sfânta Scriptură.

Ca să facem o recapitulare a celor spuse astă seară: Dumnezeu privește toate denomițiile ca pe niște temnițe. Domnul nostru a venit ca să predice eliberarea celor ținuți captivi. Problema e: nu doar că sunt în închisoare, dar sunt și ținuți legați, datorită diferitelor interpretări. Prin interpretări ale Scripturii nu mai este Cuvântul original a lui Dumnezeu și noi trebuie s-o spunem din nou: Dumnezeu este numai în Cuvântul Său și viața este în Cuvântul lui Dumnezeu. Satan este în orice tâlcuire și atunci moartea este în orice tâlcuire. Așa că a venit timpul să predicăm eliberarea celor ce sunt legați, pentru cei care sunt ținuți în aceste temnițe.

O spun din nou: acestea nu sunt cuvintele mele, sunt Cuvintele lui Dumnezeu. Noi trebuie doar să le predicăm, dar voi trebuie să le credeți. Și nu doar în biserica catolică sau cea ortodoxă, fiecare biserică are propriile ei învățături. Și dacă mergi chiar și în bisericile penticostale, în unele țări, când intri în casa de rugăciune, au acolo o declarație de credință. Eu am citi-o de câteva ori în unele țări și ei spun acolo că ei cred crezul apostolic.

N-am să uit niciodată, odată în India, într-un oraș lângă munții Himalaya, predicam într-o mare biserică metodistă. Și înainte să fiu chemat să predic, păstorul a spus: „Acum toți ne vom ridica și vom recita crezul de la Niceea.” Acolo spune: cred într-o singură biserică universală (catolică, sobornicească). Dar acolo era o biserică metodistă.

Din Filipine, din Manila, am luat aceste pagini cu mine, dintr-o mică biserică penticostală. Și aici, la punctul 9, scrie: „cred într-o singură biserică universală, catolică, cred în împărțirea sfinților”. Cred că înțelegeți! Am așteptat ca să ating aceste lucruri la sfârșitul predicii mele! N-am atins-o aceste lucruri la început sau la mijloc, ci la sfârșit. Vă puteți imagina ce s-a întâmplat. Eu menționez aceste lucruri pentru că toate bisericile, toate denomițiile trăiesc sub impresia că ceea ce fac este biblic. Și numesc acesta crezul apostolic. Dar apostolii n-au știut nimic despre un crez. A fost format, întocmit doar 300 de ani mai târziu, în anul 325, la consiliul de la Niceea și în consiliul din 381 de la Calcedon acest crez a fost formulat și reformulat până a ajuns la forma actuală. Și fiecare denomiție recită acest așa-zis crez apostolic.

Eu nu vreau să intru în detalii. Eu simt doar o părere de rău adâncă în inima mea. Oamenii sunt duși în eroare, duși în eroare. Oamenii sunt legați, legați, prin tradiții, gândindu-se că ei slujesc lui Dumnezeu și cred aceste dogme. Eu sunt aici să vă spun în Numele Domnului: vremea eliberării tale acum a venit. Și v-o cer în Numele Domnului: nu pierdeți această zi a cercetării lui Dumnezeu. Deschide-ți ochii, deschide-ți inima, deschide-ți urechile! Pentru că Domnul nostru a spus: „Binecuvântați sunt ochii voștri că văd, binecuvântate sunt urechile voastre că aud, binecuvântate sunt inimile voastre pentru că ele cred, cred așa cum spune Scriptura” Ca și Domnul așa o facem noi azi. Așa cum a făcut-o Domnul, am făcut și noi astăzi: am citit din această Carte și am predicat din această Carte. Și predicăm întreg planul lui Dumnezeu, Evanghelia deplină a lui Isus Hristos.

Și așa cum am spus la început, 2 Timotei 2, ultimul verset: „*Să se desprindă din cursa diavolului ca să nu mai facă voia lui*”. Ne vom ruga ca voia Lui să se facă, pe pământ așa cum este în cer. Dar nu numai ne vom ruga! Vom ieși afară din orice suntem legați, din orice cursă, acolo unde satan ne-a băgat în această temniță și ne-a legat. Duhul lui Dumnezeu este peste noi. Tu poți să ai eliberarea ta în Numele lui Isus Hristos! Crede-o! Primește-o și va fi a ta pentru totdeauna! Dumnezeu să vă binecuvânteze în Numele sfânt a lui Isus! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm. Și în acest serviciu aș vrea să întreb: „Câți au înțeles seriozitatea predicării în acest timp? Câți au înțeles ce este în legătură cu predicarea mesajului acestui ceas?” Este un trebuie dumnezeiesc! Este ultima chemare de a ieși afară! Eliberează-te! Ai

auzit Cuvântul lui Dumnezeu, noi am predicat eliberarea și dacă tu crezi Cuvântul, te eliberezi, ieși afară din orice denominație, îl urmezi pe Isus Hristos, și pe cine face Fiul liber, este cu adevărat liber! Este ziua ta, este vremea ta, este ora lui Dumnezeu pentru tine, pentru mine, pentru toți! Câți o cred? Spuneți: Amin! Binecuvântat să fie Numele Domnului! Aleluiah! Voi sunteți liberi! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Să ne ridicăm mâinile și să-i mulțumim lui Dumnezeu:

Tatăl nostru ceresc, îți mulțumim în Numele lui Isus Hristos. Iubite Domn, noi te urmăm pe tot drumul, până pe muntele schimbării la față. Noi Te-am auzit spunând, noi L-am auzit pe Dumnezeul cerului spunând: „De El să ascultați”. Noi acum Te-am ascultat și noi credem acum. Noi acționăm conform Cuvântului Tău și, Doamne, în Numele Tău, noi am predicat eliberarea, eliberarea pentru toți cei ce sunt legați în orice denominație. „Ieșiți afară poporul Meu, despărțiți-vă de ei!” Iubite Domn, binecuvântează pe fiecare!

Eu știu că ungerea Duhului Sfânt este aici, așa cum în Geneza 1 și în Fapte 2 Duhul Sfânt S-a pogorât și Dumnezeu a făcut lucrarea, lucrarea de creație, lucrarea de răscumpărare. Iubite Domn, eu o cred din toată inima mea împreună cu toți frații mei, cu toate surorile mele. Lasă ca Duhul Sfânt, puterea lui Dumnezeu este aici, în acest serviciu, și ungerea Duhului Sfânt este aici și toți sunt eliberați din orice prinsoare. Să-l lăudăm pe Dumnezeu! Aleluiah! Slavă lui Dumnezeu! Aleluiah! Asta-i realitate dumnezeiască! E puterea lui Dumnezeu! Aleluiah!

Haideți să cântăm împreună: „Glorie, glorie, aleluiah!”:

(Fratele Ionuț) Am vrea înc-o dată să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce am auzit. Puterea de eliberare a lucrat din nou în inimile noastre. Îi dăm slavă și cinste lui Dumnezeu pentru puterea de vindecare, pentru puterea care o are asupra noastră. O, Doamne, Tu ne-ai câștigat pe crucea de la Golgota și noi ne-am predat Ție cu toată viața noastră. Puterea ta prin predicare a lucrat în viața noastră! N-a fost un vânticel, ci a fost puterea Cuvântului Tău, Doamne! Noi îți mulțumim, Dumnezeule! Fii preamărit, Doamne! O, Doamne, Tu ți-a binecuvântat poporul Tău și noi plecăm binecuvântați. Slăvit să fie Numele Tău! Glorie Numelui Tău, Doamne! Mărire lui Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru! Aleluiah! Cinste și mărire Numelui Tău! Aleluiah! O, Doamne-ți mulțumim! Îți mulțumim pentru puterea dătătoare de viață! O, Doamne, noi am trăit viața Ta, noi simțim viața Ta în noi. Fii binecuvântat, Dumnezeul nostru! Te binecuvântăm, Tată, în Numele Sfânt a lui Isus Hristos, Domnul nostru! Amin!